

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316213032
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1316213032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovičovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpený: Mgr. Miroslav Hanec, advokát, Hruštiny 602, 010 01 Žilina, IČO: 37 976 486, proti žalovanému: A.M. METAL s. r. o., Tureň 733, 903 01 Tureň, IČO: 46 282 203, o zaplatenie 3.387,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/263/2016-93 zo dňa 11.10.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/263/2016-93 zo dňa 11.10.2017 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.387,92 eur spolu s 9,05 % p.a. úrokom z omeškania od 18.03.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 02.08.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 3.387,92 eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný odoberal plyn na odbernom mieste A. XXX, A., a pri kontrole odberného miesta dňa 05.01.2016 žalobca nadobudol podozrenie, že žalovaný odoberá zemný plyn meradlom, na ktorom bola porušená plomba - overovacia a zabezpečovacia značka číselníka meradla. Uviedol, že plynomer bol demontovaný a odoslaný na posúdenie znalcom, pričom znalecký posudok č. XX/PL-XXXX zo dňa 06.02.2015, vypracovaný znalcom I. U. C., potvrdil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Poukázal na § 82 ods. 1 písmeno d) zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej len „zákon o energetike“), podľa ktorého ide o neoprávnený odber plynu. Výšku škody žalobca vyčíslil v zmysle vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z. faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 17.03.2015.

Žalovaný v podanom odpore navrhol žalobu zamietnuť, nesúhlasil so závermi znaleckého posudku, so samotným znaleckým posudkom, vyčíslenou výškou škody. Poukázal na to, že žalobca až v liste zo dňa 04.05.2015 uviedol skutočnosť, že pri odpočte dňa 16.12.2014 bol stav meradla nižší ako k dátumu 18.09.2014 a na základe tejto skutočnosti dal preskúmať meradlo osadené na odbernom mieste žalovaného, čo žalovanému nebolo predtým oznámené, napriek tomu, že bol pri demontáži plynomeru osobne a následne v liste zo dňa 11.02.2015 žalobca určil dôvod údajného neoprávneného odberu. Mal za to, že ak by bolo pravdivé a preukázateľné tvrdenie žalobcu o tom, že znalecké skúmanie plynomeru bolo vykonané na základe zistenia, že namerané hodnoty na merači plynomeru sú nižšie ako pri predchádzajúcom odpočte, žalobca by sa vo vyúčtovaní odvolal na § 82 ods. 1 písm. c) zákona

o energetike. Vierohodnosť a objektivnosť znaleckého posudku podľa neho znižuje kvalita obrázkov vyhotovených na strane č. 3, z ktorých nemožno zistiť, či vôbec ide o totožnú plombu s tou, ktorú znalec skúmal v ďalšej časti znaleckého posudku. Zdôraznil, že znalec nezistil poškodenie značky, ani prítomnosť lepiacej hmoty na plombe osadenej v kryte číselníka, čo preukazuje, že nemohlo dôjsť k neoprávnenej manipulácii s plombou a nezistil ani poškodenie plomby v kryte číselníka meradla, ani výrazné poškodenie krytu ako ani meradla, čo preukazuje, že nebol zistený zásah do meradla, prípadne inej časti, čo by malo za následok údajné zníženie nameranej hodnoty na plynomeri. Zdôraznil, že znalec v posudku uviedol, že pri demontáži plombu poškodil, čím vylúčil možnosť vyhotovenia kontrolného znaleckého posudku. Závery znaleckého posudku žalovaný nepovažoval za jednoznačné, pričom kľúčové zistenia pre posúdenie zodpovednosti odberateľa za prípadný neoprávnený odber znalec uvádza len v pravdepodobnostnej rovine. Namietal, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal vznik skutočnej škody. Poukázal tiež na význam škody v súlade s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že skutočnosť, že údajne došlo k naplneniu niektorej zo skutkových podstát, ktoré zákon o energetike označuje za neoprávnený odber plynu, automaticky neznamená, že došlo k vzniku škody a bez preukázania porušenia povinnosti zo záväzku, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením povinnosti, žalobca nemôže svojoľne pristúpiť k vyčísleniu výšky údajnej škody.

Žalobca námietky žalovaného neuznal a zotrval na tom, že žalovaný odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii v zmysle záverov znaleckého posudku. Zdôraznil, že znalec jednoznačne potvrdil, že odtlačky čelustí plombovacích klieští na plynomere žalovaného a kontrolné odtlačky autorizovaného subjektu neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Poukázal na to, že predmetom znaleckého skúmania bola overovacia/zabezpečovacia značka, t.j. plomba na číselníku meradla, nie znalecké zisťovanie dôvodu nižšieho stavu na plynomere a záver znalca znamená, že plomby na číselníku plynomera nesúhlasia s plombami od výrobcu, a teda plomby na číselníku nie sú pôvodné. Konštatoval, že pri zodpovednosti podľa § 82 ods. 1 písmeno d) zákona o energetike, žalovaný zodpovedá už len za to, že odoberal plyn takým meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Ďalej uviedol, že ak mal žalovaný pochybnosti o postupe znalca, jeho nezaujatosti, mal možnosť obrátiť sa na príslušný správny orgán. Za nepravdivé označil tvrdenie žalovaného, že poškodenie plomby znalcom vylučuje možnosť vyhotovenia kontrolného znaleckého posudku. Ďalej konštatoval, že znalec môže iba s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, na základe predložených podkladov, že k niečomu došlo. Uviedol, že znalec v odbore kriminalistika, v odvetví mechanoskopie, je kvalifikovaný na vyslovenie záveru o stave plynomera, práve s ohľadom na mechanoskopické stopy, nájdené na porušenej plombe. Zdôraznil, že pre zodpovednosť žalovaného je rozhodujúci výsledok optického skúmania znalca, na základe ktorého jednoznačne potvrdil, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja.

Žalovaný v ďalšom vyjadrení vyjadril nesúhlas so stanoviskom o poškodení zabezpečovacieho zariadenia, pretože znalec sa nevyjadril jednoznačne, presne a výstižne o údajnom porušení. K vzniku skutočnej škody uviedol, že v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike vyplýva, že ak nie je možné vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, zákon stanovuje pri spôsobe výpočtu postupovať podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., z čoho vyplýva, že musí byť preukázaná výška skutočnej škody a podľa súčasnej platnej právnej úpravy, je odberateľ povinný na základe objektívnej zodpovednosti, uhradiť škodu, ktorú veľakrát nespôsobil. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 21Cob/131/2011 a rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/174/2014.

Na pojednávaní dňa 13.09.2017 žalovaný navrhol, aby súd vypočul znalca. Súd tento návrh na doplnenie dokazovania výsluchom znalca zamietol z dôvodu § 153 CSP. Zároveň súd uviedol, že výsluch znalca považuje za nadbytočný z dôvodu, že žalovaný mu chcel položiť tie isté otázky, na ktoré znalec odpovedal v písomnom vyhotovení znaleckého posudku. Súd zo znaleckého posudku aj vlastným optickým skúmaním zistil nezhody rozmerov znakov s kontrolnými odtlačkami. Skutočnosť, že fotografie v znaleckom posudku neboli vyhotovované tým istým digitálnym fotoaparátom, podľa súdu neznižuje dôveryhodnosť znaleckého posudku.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 82 ods. 1 písm. d), § 82 ods. 2, § 82 ods. 3 zákona o energetike, § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej len „vyhláška č. 449/2012 Z.z.“), § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“) v spojení s nariadením vlády SR 21/2013 Z.z..

Konštatoval, že skutková podstata neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je založená na objektívnom princípe a bez možnosti liberácie, nakoľko na vznik zodpovednosti odberateľa za škodu stačí, ak prevádzkovateľ preukáže, že odber plynu bol meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Zdôraznil, že je povinnosťou odberateľa podľa § 76 ods. 11 zákona o energetike, prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo, akýkoľvek zásah do určeného meradla je zakázaný. Z uvedeného podľa súdu vyplýva, že aj keby poškodenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nebolo výsledkom priamej činnosti odberateľa, je za takéto poškodenie zodpovedný, pretože týmto poškodením došlo k porušeniu jeho povinnosti prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo. Uviedol, že plomby na číselníku plynomeru nesúhlasia s plombami od výrobcu, a teda plomby na číselníku nie sú pôvodné. Súd mal znaleckým posudkom súdneho znalca I.. U. C. preukázané, že zabezpečenie meradla proti neoprávnenej manipulácii na odbernom mieste patriacemu žalovanému bolo porušené, čo podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike založilo jeho zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu a žalovanému vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi ako prevádzkovateľovi škodu a ušlý zisk, resp. škodu vyčíslenú podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z. bez ohľadu na to, či porušenie zabezpečenia meradla žalovaný spôsobil alebo nie. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného súd uviedol, že nebolo povinnosťou žalobcu pred demontážou meradla informovať žalovaného o dôvode podrobenia znaleckého skúmania meradla. Poukázal tiež na to, že žalovaný sa ani nesnažil vysvetliť rozdiel stavu meradla medzi vykonanými odpočtami. Konštatoval, že otázka neoprávneného odberu zemného plynu a zodpovednosť odberateľa bola predmetom viacerých rozhodnutí, rozhodnutia na ktoré sa odvolával žalovaný sú ojedinelé, ustálená rozhodovacia prax odvolacích súdov ako aj Najvyššieho súdu SR je iná, potvrdzuje dôvodnosť nároku žalobcu. Súd ďalej uviedol, že vzhľadom na porušenie zabezpečenia proti neoprávnenému odberu nie je možné určiť množstvo odobraného plynu podľa stavu indikovaného na určenom meradle, žalobca nemá možnosť relevantným spôsobom preukázať skutočnú škodu, a preto túto vyčíslil v súlade s vyhláškou č. 449/2012 Z.z. za obdobie od 17.08.2014 do 16.12.2014 vo výške 3.387,92 eur, o čom predložil výpočet. Dodal, že škoda vyčíslená podľa uvedenej vyhlášky sa nemusí zhodovať so skutočnosťou, jej podstata je práve to, že nahrádza skutočnosť, ktorá nie je známa, pretože skutočný stav plynomeru nie je možné zistiť. Súd dospel k záveru, že overovacia značka meradla nebola vytvorená čelust'ami plombovacích klieští používaných na zabezpečenie plynomeru spoločnosti, čo nezodpovedalo originalite pôvodnej značky z dôvodu porušenia plomby na počítadle. Nesprávnosť zaznamenávania údajov na meradle a manipuláciu s meradlom podľa súdu potvrdzuje aj skutočnosť, že pri odpočte dňa 16.12.2014 bol stav meradla nižší ako k dátumu 18.09.2014, pričom odpočet dňa 16.12.2014 vykonala pracovníčka pošty a u tejto osoby nemožno mať pochybnosti o zaujatosti. Súd prvej inštancie mal za to, že znaleckým posudkom bolo preukázané naplnenie skutkovej podstaty § 82 ods. 1 písmeno d) zákona o energetike, čo zakladá objektívnu zodpovednosť žalovaného za škodu bez možnosti liberácie. Súd preto uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi škodu vyčíslenú faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 17.03.2015 vo výške 3.387,92 eur, vyčíslenú podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z., spolu so zákonným úrokom z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s nariadením vlády SR 21/2013 Z.z.. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 2, § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa § 365 ods. 1 písm. e) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

Žalovaný namietal, že mu do dnešného dňa nebola doručená duplika žalobcu, a to aj napriek jeho výslovnej žiadosti a prísľubu zo strany právneho zástupcu žalobcu. Poukázal na čl. 9 CSP a mal za to, že postupom súdu došlo k porušeniu rovnosti zbraní v zmysle čl. 6 CSP a v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cdo 141/2010. Ďalej uviedol, že na pojednávaní dňa 13.09.2017 právny zástupca žalovaného navrhol vykonať dôkaz výsluchom znalca I.. U. C., súd však tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol z dôvodu § 153 CSP. Poukázal na to, že na uvedenom pojednávaní sa nikdy nezmenil, že jeho zámerom je vypočuť znalca k otázkam, na ktoré odpovedal v znaleckom posudku. Okrem toho žalovaný vyjadril názor, že znalec z odboru kriminalistika, odvetvie mechanoskopia, nevie odborne posúdiť následok porušenia plomby spojený s prípadnou funkčnosťou resp. nefunkčnosťou číselníka meradla plynomeru. V tejto súvislosti poukázal na § 9 ods.

5 v spojení s § 15 ods. 2 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrologii, na základe ktorých vyvstala pochybnosť žalovaného, či znalec I.. U. C. je osobou autorizovanou na tento znalecký úkon. Dodal, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, či je alebo nie je ním poverený znalec autorizovanou osobou. Mal za to, že žalobca nepostupoval správne a meradlo malo byť určené na metrologickú kontrolu Slovenskému metrologickému ústavu, prípadne znalcom z odboru. K tvrdeniu súdu, že žalovaný sa ani nesnažil vysvetliť rozdiel stavu meradla medzi vykonanými odpočtami žalovaný uviedol, že hoci bol osobne prítomný pri demontáži plynomeru dňa 15.01.2015, skutočnosť o nižšom stave meradla na plynomere mu nebola oznámená, rovnako ani to, že práve táto má byť dôvodom znaleckého skúmania. Okrem toho zdôraznil svoj nesúhlas s obsahom aj závermi predmetného znaleckého posudku. Uviedol, že žalobca niekoľkokrát deklaroval, že dôvodom demontáže plynomeru a jeho zaslania znalcom na posúdenie, bolo podozrenie na porušenie plomby na číselníku, napriek tomu z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že znalec sa zaoberal obsahovou, tvarovou a rozmerovou zhodou resp. nezhodou sporného a kontrolného odtlačku, navyše s vyslovením hypotézy, nie záveru, o tom, že iba predpokladá, že pôvodné zabezpečenie meradla bolo nahradené inou plombou (nejde o plombu na číselníku meradla). Poukázal na to, že v rozpore s obsahom znaleckého posudku je vyhodnotenie vykonaného dôkazu súdom, pričom vykonaný dôkaz je v rozpore so skutkovými zisteniami. Opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/131/2011. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý rozhodnutia, na ktoré sa odvolával žalovaný, považoval za ojedinelé. Poukázal na neúmerný nárast prípadov, kedy podľa dostupných nemedializovaných informácií, bolo len v meste Trnava na polícii nahlásených 250 prípadov takéhoto poškodenia plynomeru, pričom činitele tejto rovnice sú si veľmi podobné od prípadu k prípadu. Do pozornosti dal príklady z rozhodovacej praxe slovenských súdov v obdobných prípadoch, na základe čoho sa nemožno stotožniť so závermi súdu prvej inštancie, že rozhodnutia na ktoré poukazoval žalovaný, sú ojedinelé. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca nepreukázal, že by došlo k poškodeniu plomby na číselníku plynomeru, nepreukázal škodu a jej výšku a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi poškodením plynomeru a vznikom škody. Uviedol, že výpočet domnejšej škody s odkazom na § 82 ods. 3 zákona o energetike, tak ako ho uviedol žalovaný aj súd prvej inštancie, je minimálne sporný a pochybný. Žalovanému nebolo zrejmé, prečo bola výška škody vypočítaná za obdobie od 17.08.2014 do 16.12.2014 a poukázal na to, že žalobca si svojvoľne stanovil dátum, od ktorého malo podľa neho zo strany žalovaného dochádzať k neoprávnenému odberu. Záverom uviedol, že tvrdenie žalobcu, že mu bola neoprávneným odberom plynu spôsobená škoda, nebolo preukázané a rovnako, postup pri vyčíslení údajnej škody, považoval za postup contra lege. S ohľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.02.2018. Odvolanie žalovaného považoval za bezdôvodné a uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v zákonomnom procese, súd dospel k správnym právnym záverom, na ktoré aplikoval relevantnú právnu normu. Poukázal na to, že žalovaný bol na pojednávaní dňa 13.09.2017 oboznámený s vyjadrením žalobcu, mal možnosť sa k nemu vyjadriť, čo aj urobil, nebola mu odňatá možnosť riadne uplatniť prostriedky procesnej obrany. Vo vzťahu k nevykonaniu dôkazu vypočítaním znalca I.. U. C. poukázal na to, že návrh na vypočítanie znalca súd zamietol z dôvodu, že žalovaný tento prostriedok procesnej obrany nenavrhol včas a z dôvodu, že výsluch znalca súd považoval za nadbytočný. Zdôraznil, že pri zodpovednosti za odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nie je rozhodujúci následok porušenia plomby na číselníku plynomera, ale stav plomby, ktorá podľa znaleckého posudku bola porušená. Uviedol, že pri porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii je irelevantné, akým spôsobom plynomer zaznamenáva spotrebu, lebo údaj o zaznamenávanej spotrebe je zo zákona neplatný a nepoužiteľný, rozhodujúci je výlučne stav plomby na číselníku a táto plomba bola porušená, čo mal súd preukázané. Dodal, že funkčnosť alebo nefunkčnosť meradla je rozhodujúca v prípade neoprávneného odberu upraveného v § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike, tento skutkový stav však nebol predmetom konania, I.. C. neposudzoval metrologické vlastnosti meradla, ale porušenie plomby, čo zodpovedá jeho odbornej kvalifikácii. K námietke žalovaného o tom, že znalecký posudok nebol vypracovaný znalcom z odboru meracích systémov, metrologie a skúšobníctva uviedol, že znalecký odbor meracích systémov, metrologie a skúšobníctva nie je v zozname znaleckých odborov. Zdôraznil, že žalovaný mal možnosť sám si zabezpečiť znalecký posudok v zmysle § 209 CSP a tento predložiť v konaní, čo nevyužil. Mal za to, že žalovaný účelovo a nesprávne interpretuje znalecký posudok, znalec posudzoval plombu na číselníku meradla, tvrdenie žalovaného, že nešlo o plombu na číselníku meradla, preto považoval za zavádzajúce. Zdôraznil, že pre zodpovednosť žalovaného je rozhodujúci výsledok optického skúmania znalca, na základe ktorého jednoznačne potvrdil, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Vyjadril názor, že

žalovaný podsúva svoje predstavy o skutkových zisteniach, ktoré však vôbec neboli v konaní vyslovené a nie sú uvedené ani v napadnutom rozsudku. Zdôraznil, že plomba na číselníku porušená bola a meradlo patrí žalobcovi, ktorý má právo ho kedykoľvek demontovať a dať ho na posúdenie znalcovi. Konštatoval, že nezistenie poškodenia plomby osadenej v kryte číselníka nespochybňuje, ani nevyvracia záver znalca, že sporné a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelusťami toho istého nástroja, už len zistenie tzv. falošnej plomby je porušením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, bez ohľadu na to, či táto falošná plomba sama o sebe je alebo nie je poškodená. Poukaz žalovaného na ďalšie rozhodnutia súdov považoval za neprípustnú novotu v odvolacom konaní. Mal za to, že súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne odôvodnil všetky znaky zodpovednosti žalovaného za škodu. Ďalej uviedol, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nenamietal určenie doby neoprávneného odberu, táto námietka je preto podľa žalobcu taktiež neprípustnou novotou v odvolacom konaní. Mal za to, že súd opodstatnene priznal žalobcovi uplatnený nárok. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %.

4. Ďalšie vyjadrenie nebolo podané.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok č.k. 26Cb/263/2016-93 zo dňa 11.10.2017 je potrebné potvrdiť ako vecne správny.

6. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“), neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

7. Podľa § 82 ods. 2 zákona o energetike, odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

8. Podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike, ak nemožno vyčíslit skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

9. Podľa § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 20. decembra 2012 č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej len „vyhláška č. 449/2012 Z.z.“) škoda spôsobená neoprávneným odberom plynu sa v prípade, ak nie je možné použiť na určenie množstva neoprávnené odobratého plynu údaje určeného meradla, vypočíta ako súčin množstva neoprávnené odobratého plynu určeného podľa odsekov 3 až 11.

10. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

11. Podľa § 167 CSP,

(1) Ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk.

(2) Spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

(3) Ak žalovaný uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná alebo súd neurobí iné vhodné opatrenia, súd doručí vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožní mu vyjadríť sa v lehote určenej súdom. Žalobca uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; na neskôr

predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalobcu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

(4) Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, doručí vyjadrenie žalobcu podľa odseku 3 žalovanému do vlastných rúk a umožní mu, aby sa k nemu vyjadril v lehote určenej súdom. Žalovaný uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na svoju obranu; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalovaného o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

12. Podľa § 153 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

13. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

14. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/263/2016-93 zo dňa 11.10.2017, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

20. Žalovaný v úvode odvolania namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedené pochybenie súdu prvej inštancie malo spočívať v tom, že na pojednávaní dňa 13.09.2017 bola žalovanému oznámená skutočnosť, že žalobca podal dupliku k replike žalovaného zo dňa 04.05.2017, no žalobcovi nebola táto duplika doručená, a to aj napriek jeho žiadosti. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cdo/141/2010. Odvolací súd sa s

touto argumentáciou žalovaného nestotožnil. Je potrebné poukázať na to, že žalovaný sa prvýkrát k žalobe vyjadril v podanom odpore proti platobnému rozkazu č.k. 26Cb/263/2016-18, doručenom súdu dňa 08.11.2016 (vyjadrenie žalovaného). Následne sa k tomuto podaniu žalovaného vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 27.12.2016 (replika žalobcu), ktoré bolo doručené na vyjadrenie žalovanému dňa 16.04.2017 (č.l. 59-60 súdneho spisu) spolu s výzvou na vyjadrenie a poučením, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd v uvedenej výzve poučil žalovaného aj o sudcovskej koncentrácii konania v zmysle § 153 CSP. Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 09.05.2017 (duplika). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal všetky úkony v súlade s ustanovením § 167 CSP, a teda všetky relevantné podania, t.j. žaloba, vyjadrenie, replika, duplika boli stranám sporu riadne doručené a súčasne strany boli v súlade s § 167 a § 153 CSP riadne poučené. Ako vyplýva zo zvukového záznamu z pojednávania dňa 13.09.2017, rovnakú skutočnosť konštatoval aj súd prvej inštancie na tomto pojednávaní. Tvrdenie žalovaného, že mu nebola doručená duplika žalobcu je preto nedôvodné, žalovaný sa mylne domnieva, že išlo o dupliku, nakoľko v danom prípade išlo o ďalšie podanie žalovaného, nad rámec vyjadrení, ktoré zakotvuje ustanovenie § 167 (vyjadrenie žalovaného k žalobe, replika žalobcu, duplika žalovaného), pričom v tomto ďalšom podaní žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy, len zopakoval svoje predošlé tvrdenia. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nebol povinný žalovanému toto ďalšie podanie žalobcu doručovať. Okrem toho odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 13.09.2017 právny zástupca žalobcu vyjadrenie zo dňa 12.07.2017 aj ústne predniesol, teda žalovaný s ním bol oboznámený. Okrem toho z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd na predmetné podanie žalobcu neprihliadal, nakoľko nie je uvedené v konštatlačnej časti rozhodnutia a nespomína sa ani v ďalšom jeho obsahu. Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazoval žalovaný, odvolací súd uvádza, že v uznesení sp. zn. 4 Cdo 141/2010 Najvyšší súd SR posudzoval prípad, keď súd žalovanému nedoručil vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, čo je odlišný prípad od prejednávanej veci. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

21. Ďalšia námietka žalovaného spočívala v tom, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie skutkového stavu, keď zamietol návrh žalovaného na výsluch znalca I.. U. C.. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenia § 185 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd prvej inštancie už na pojednávaní dňa 13.09.2017 opakovane uviedol, že dokazovania výsluchom znalca nevykoná, pričom uviedol aj dôvody pre takýto postup. Rovnako, v bode 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP uviedol, prečo žalovaným navrhovaný výsluch znalca nevykoná. Súd prvej inštancie návrh na doplnenie dokazovania výsluchom znalca zamietol z dôvodu § 153 CSP, keďže tento návrh žalovaný neuplatnil včas a taktiež z dôvodu, že žalovaný chcel znalcovi položiť tie isté otázky, na ktoré znalec odpovedal už v písomnom vyhotovení znaleckého posudku. Odvolací súd sa s takýmto odôvodnením nevykonania navrhovaného dokazovania plne stotožňuje. Je nutné opätovne poukázať na skutočnosť, že žalovaný bol vo výzve zo dňa 05.04.2017, doručenej mu dňa 16.04.2017, poučený o povinnosti uplatniť prostriedky procesnej obrany včas (§ 153 ods. 1 CSP), pričom na prostriedky procesnej obrany, ktoré nepredloží včas, nemusí súd prihliadnuť. Nakoľko výsluch znalca mohol žalovaný navrhnuť už skôr, napr. v duplike, súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonnými ustanoveniami, keď návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom znalca zamietol. Rovnako dôvodný sa odvolaciemu súdu javí aj druhý dôvod zamietnutia tohto návrhu, nakoľko z otázok, ktoré chcel žalovaný znalcovi položiť nevyplýva, že by sa nimi mali zistiť iné skutočnosti, ako tie, ktoré znalec uviedol v znaleckom posudku. Vo vzťahu k znalcovi I.. U. C. žalovaný namietal i skutočnosť že keďže tento je znalcom v odbore kriminalistika, v odvetví mehanoskopia, t.j. nie znalcom zapísaným v odbore meracích systémov, metrologie a skúšobníctva, nevie odborne posúdiť následok porušenia plomby spojený s prípadnou funkčnosťou resp. nefunkčnosťou číselníka meradla plynomeru. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že úlohou znalca v tomto prípade nebolo odborné posúdenie následku porušenia plomby spojené s prípadnou funkčnosťou alebo nefunkčnosťou číselníka, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale dôležitý na posúdenie znalcom bol stav plomby, resp. jej porušenie. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že funkčnosť alebo nefunkčnosť meradla je rozhodujúca v prípade neoprávneného odberu, upraveného v § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike, tento skutkový stav však nebol predmetom konania, preto nebolo potrebné zisťovať a preukazovať metrologické vlastnosti plynomera. Nakoľko I.. U. C. neposudzoval vlastnosti meradla, ale porušenie plomby, je zrejmé, že vyhotovený znalecký posudok v prejednávanej veci zodpovedá jeho odbornej kvalifikácii. Okrem toho žalovaný namietal obsah a závery tohto znaleckého posudku a znalecký posudok považoval za sporný. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že ak žalovaný

nesúhlasil so závermi dotknutého znaleckého posudku vyhotoveného Ing. Petrom Leškom, mal možnosť súdu predložiť súkromný znalecký posudok v zmysle § 209 CSP, čo však neurobil a len nepodložene namieta obsah a závery žalobcom predloženého znaleckého posudku. Takéto spochybnenie odborného znaleckého posudku však nemožno považovať za relevantné a opodstatnené. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil námietky žalovaného ohľadom nevykonania dokazovania výsluchom znalca, námietky týkajúce sa znalca I. U. C., ktorý v súlade s § 209 ods. 2 vydal prehlásenie, a taktiež námietky smerujúce voči ním vypracovanému znaleckému posudku číslo 59/PL-2015, za nedôvodné.

22. Vo vzťahu k namietanému znaleckému posudku odvolací súd ďalej uvádza nasledovné. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že znalec na základe optického skúmania jednoznačne potvrdil, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami tohto istého nástroja. Na základe zistených skutočností znalec s veľkou pravdepodobnosťou predpokladal, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Optickým skúmaním označení, ktoré boli vytvorené čelustami plombovacích klieští znalec zistil obsahovú zhodu, tvarovú a rozmerovú nezhodu špecifických znakov sporných a kontrolných odtlačkov. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd, v súlade s právnym názorom súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že zo záverov znaleckého posudku jasne vyplýva, že zabezpečenie meradla proti neoprávnenej manipulácii na odbornom mieste patriacemu žalovanému, bolo porušené.

23. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete. Odvolací súd dáva do pozornosti, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že v prípade neoprávneného odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu a v takom prípade odberateľ plynu zodpovedá už len zato, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti manipulácii a porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t.j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu vrátane ušlého zisku. Uvedené znamená, že za protiprávny úkon, ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu, zákon (§ 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike) považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Druhým predpokladom zodpovednosti za škodu (vznik škody), ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu, definovaným zákonom o energetike, a vznikom škody. Odvolací súd má za to, že v prejednávanej veci bolo preukázané splnenie všetkých troch predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorými sú protiprávny úkon žalovaného, vznik škody žalobcu a kauzálny nexus, t.j. príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu a vznikom škody. Protiprávnym úkonom žalovaného je v danom prípade neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Podmienka vzniku škody bola splnená vzhľadom na skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, pričom výška škody bola určená v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike v spojení s § 1 ods. 1 vyhlášky č. 449/2012 Z.z.. Splnený bol i tretí predpoklad zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorým je príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody, nakoľko tým, že plyn bol odoberaný meradlom s porušeným zabezpečením, žalobcovi vznikla škoda. Vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadom svojvoľného stanovenia dátumu žalobcom, od ktorého malo dochádzať k neoprávnenému odberu, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie určenie doby neoprávneného odberu plynu nenamietal, teda ide nový prostriedok procesnej obrany, ktorý však s poukazom na ustanovenie § 366 CSP, nemožno v odvolacom konaní použiť.

24. Podľa čl. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude

rozhodnutý spravodlivo. Odvolací súd poukazuje na to, že otázka neoprávneného odberu zemného plynu a zodpovednosť odberateľa bola predmetom viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok sp. zn. 11Co/230/2018 zo dňa 13.12.2018, uznesenie sp. zn. 3 Cdo 99/2012 zo dňa 12.03.2015 a i.. Podľa odvolacieho súdu napadnuté rozhodnutie je v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít i v súlade s princípom právnej istoty. Rozhodnutia niektorých okresných súdov a krajských súdov, na ktoré sa v prvoinštančnom konaní i v odvolacom konaní odvolával žalovaný, nie sú pre právne posúdenie prejednávanej veci záväzné ani smerodajné. Je potrebné akcentovať skutočnosť, že rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je v tomto smere ustálená a napadnuté rozhodnutie je v súlade s touto ustálenou rozhodovacou praxou. Odvolací súd preto vyhodnotil aj námietku žalovaného ohľadom rozporu napadnutého rozsudku s ustálenou rozhodovacou praxou, ako nedôvodnú.

25. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného odvolací súd tiež pripomína, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 97/97).

26. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

27. Odvolací súd, s ohľadom na vyššie uvedené, napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/263/2016-93 zo dňa 11.10.2017 potvrdil ako vecne správny.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má voči žalovanému právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).